

верата“ до към началото на Руско-турската война от 1828 г.

Според описанията на съвременниците му той бил рядко хубав левент мъж, смел, изключително юначен и умен. Алтънлъ Стоян обичал винаги да ходи красиво и богато обличен. Дрехите му били общити със сърмени гайтани, а фесът му обкичен с алтъни. Оттам е дошло и прозвището му Алтънлъ. Другарите му били все отбор момчета.

Местностите „Равна“ и „Зеленич“ в Котленския балкан са били любими места на дружината на Алтънлъ Стоян. Тамошният постоянен говедарски полугар често пъти е приютявал хайдутите. Говедарят Кирчо е бил в постоянна връзка с хайдутите. Според П. Хитов тук Алтънлъ е заловил преследвача на хайдутите Кула байрактар.

Дружината му се подвизавала от Черно море до Пирин. Всяка долчинка и извор по Балкана са били познати на Алтънлъ Стоян. Много поробени българи са освобождавани от неговата дружина. Няма съмнение, че този хайдутин от Котел е участвувал при защитата на града от кърджалините и е помагал на бедното население от този край.

Много се прославя Алтънлъ Стоян с нападението на царската хазна от 40 катъра в Чалъкавашкия проход. За това е разказал другарят на войводата — хайдут Пенко от с. Върбица. За да осигури успеха на нападението, Алтънлъ Стоян отива преобличен в Цариград и разпитал кога ще тръгне хазната и колко пари ще носи. През това време цял месец дружината му от 18 души го чака при една овчарска къшла. След успешното нападение Алтънлъ Стоян дава на всеки хайдутин по фес бели пари и по шепа златни. Богато са възнаградени и овчарите, които са му помогнали в този случай. С част от парите войводата подпомага българското население

Че си хазната раздаде,
на хора, на сиромаси.

След нападането, предвиждайки, че ще бъдат преследвани, войводата временно разпуска дружината. Това нападение с големия си успех служи за урок на преследвачите:

През гора да не минуват,
през гора, през габърова,